

(כב) וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשָּׁנִי
אֵיל הַמִּלֵּאִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
הָאֵיל:

כב וַקְרִיב יְת דְּכָרָא
תְּנִינָא, דְּכַר קְרַבְנִיָּא;
וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנוּהִי,
יְת יְדִיהוֹן עַל רִישׁ
דְּכָרָא.

מש"א איל המלאים: איל השלמים, ששלואים לשון "שלמים",
שםמלאים ומשלימים את הכהנים בכהנתם:

(כג) וַיִּשְׁחָט | וַיִּקַּח מִנְּשֶׁה מִדָּמּוֹ
וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֶזְנו־אֹהֶרֶן
הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֶּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית:

כג וּנְכַס וּנְסִיב מִשֶּׁה
מִדָּמִיָּה, וַיֵּהֱב עַל רוֹם
אֲדָנָא דְּאֹהֶרֶן דִּימִינָא;
וְעַל אֱלִיוֹן יְדִיָּה
דִּימִינָא, וְעַל אֱלִיוֹן
רַגְלִיָּה דִּימִינָא.

(כד) וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן
וַיִּתֵּן מִנְּשֶׁה מִן־הַדָּם עַל־
תְּנוּךְ אֶזְנוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן
יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק מִנְּשֶׁה אֶת־
הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

כד וַקְרִיב יְת בְּנֵי
אֹהֶרֶן, וַיֵּהֱב מִשֶּׁה מִן
דָּמָא עַל רוֹם אֲדָנְהוֹן
דִּימִינָא, וְעַל אֱלִיוֹן
יְדִיָּהוֹן דִּימִינָא, וְעַל
אֱלִיוֹן רַגְלִיָּהוֹן דִּימִינָא;
וַיִּזְרַק מִשֶּׁה יְת דָּמָא עַל
מִדְּבַחָא, סָחור סָחור.

(כה) וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־
הָאֵלֶּיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרֵת
הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית
וְאֶת־חֻלְבֵּהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין:

כה וּנְסִיב יְת תְּרַבָּא וַיְת
אֱלִיָּתָא, וַיְת כָּל תְּרַבָּא
דְּעַל גִּנָּא, וַיְת חֲצֵר
כַּבְּדָא, וַיְת תְּרִיתִין כּוֹלִין
וַיְת תְּרַבְּהוֹן; וַיְת, שְׁקָא
דִּימִינָא.

(כו) וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר | לִפְנֵי
יְהוָה לָקַח חֲלֹת מִצָּה אֶחָת
וְחֲלֹת לֶחֶם שֶׁמֶן אֶחָת וְרָקִיק
אַחֵד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֻלָּבִים וְעַל
שׁוֹק הַיָּמִין:

כו וּמִסְלָא דְּפִטִּירִיָּא
דְּקָדָם יִי, נְסִיב גְּרִינְצָתָא
פִּטִּירְתָא חֲדָא וּגְרִינְצָתָא
דְּלַחִים מִשַּׁח חֲדָא
וְאַסְפּוּג חֲדָ; וְשׁוּי,
עַל תְּרַבְּיָא, וְעַל, שְׁקָא
דִּימִינָא.

מש"א וחלת לחם שמן: היא רבוכה, שהיה מרבה בה שמן
כנגד החלות והרקיקין, כך מפרש במנחות:

(כז) וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי
אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּף
אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

כז וַיֵּהֱב יְת כּוֹלָא עַל יְדֵי
אֹהֶרֶן, וְעַל יְדֵי בָנוּהִי;
וְאַרְיִם יְתֵהוֹן אֲרָמָא,
קָדָם יִי.

(כח) וַיִּקַּח מִנְּשֶׁה אֹתָם מֵעַל
כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר המִּזְבֵּחַ
עַל־הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לָרִיחַ
נִיחֹחַ אִשָּׁה הוּא לִיהוָה:

כח וּנְסִיב מִנְּשֶׁה
יְתֵהוֹן מֵעַל יְדִיָּהוֹן,
וְאַסִּיק מִדְּבַחָא עַל
עֲלִיתָא; קְרַבְנִיָּא אֲנוּן
לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעְוָא,
קְרַבְנָא הוּא קָדָם יִי.

מש"א ויקטר המזבחה: משה שמש
כל שבעת ימי המלואים בחלוק
לבן. על־העלה: אחר העלה, ולא מצינו שוק של שלמים קרב
בכל מקום, חוץ מזה:

(כט) וַיִּקַּח מִנְּשֶׁה אֶת־הַחֹהֶה
וַיִּנִּיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לְמִשֶּׁה הָיָה
לְמִנָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה:

כט וּנְסִיב מִנְּשֶׁה יְת
חֲדִיָּא, וְאַרְיִמִיָּה
אַרְמָא קָדָם יִי: מְדַכֵּר
קְרַבְנִיָּא, לְמִשֶּׁה הָוָה
לְחֻלְק, כַּמָּא דְּפָקִיד יִי,
יְת מִשֶּׁה.